

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofurti, 1684

E cruce depositur tumulatur. 78

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Non jam puerum, sed Adulcum.

Ipse sibi Arcus, & missile,
Expugnare Cœlum volentibus
Machinam offert.

Supra conditionem suam elatos homines
Quia non invenerat in tellure,
Venatur in Aëre.

Demissionis Magister,
Quod ita supra cæteros emineat
Ne mireris.

Contorta in nos fulmina
Captat Excelsus.

Hæc illi unica ascendendi causa.
Appensus, & ipse est in Statera,
Et quia inventus non est minus habens,
Firmatum est Regnum ejus.

Amoris Ecclasiū passus
Elevatus & ipse in aërem est.

Humanissimus Postitor,
Transfretare in Cœlum volente
De navi sua adhuc terræ finitima
Sine Naulo vecturus invitat.

Aquila magnarum alarum
Reptantes humi pullos
Provocat ad volandum,

Prospecturus tamen Icaris suis
Cautior Dædalus

Exemplo suo monet alta non sapere.
Ascendit de terra stienti

Hoc in Meteoris igneis Nobilissimum,
Et sine alterius confortio luminis
Fuscato micans in aëre,
Solis, Astrorumque solatur absentiam.
Felix, hæc si te Phænomena
Fecerunt Gymnosophistam.

ELOGIUM LXXVIII.

E G R U C E D E P O S T U S T U M U
L A T U R.

Matth. 27. Marci. 15. Luc. 23. Ioann. 19.
Abo.

Non planè Regnum
Cœlorum vim pa-
tietur, & violenti
rapient illud.

Fulmina sublimi-
bus longe magis in-
festa, quam ceteris.

Alludit ad illud
dictum Balthasaris
Appensus es in sta-
tera & inventus es
minus habens.
Crux autem ab Ec-
clesia dieitur. Sta-
tera facta Corporis.
Navis Christi Crux
ejus est, per illam e-
nam nos uicit in
Cœlum.

In ipsa sua suble-
mitate Christus
modestiam docet.
Meteora ignea
sunt ex terra ex-
halationibus: & de
Christo dicitur, &
ascendes sicut vir-
gultum de terra se-
sienti.
Gymnosophistæ,
mortaliū omium
deditissimi rerum
caelestium contem-
plationi.

Absoluta libri vitæ elucidatio est,
Auditō fine plauscere discipuli,
Descendere de Cathedra Magister potes.
In Cœli finibus non habes ultra quid quæras,
Ex quo Spiritus tuus apud Inferos est.
Accede proprius reddituro;
Triumphantī non occurrisse
Inurbanitas credi possit.
Tua confessione decotor,
Qui omnia consumimasses,
In pudoris remedium
Nocte non contentus, quam feceras,
Adhuc densiores tumuli tenebras quæris.
Seu te Crux nollet dimittere,
Seu tu Crucem,
Inferenda utrique à Nicodemo vis fuit
Tibi ut tua probra desereres,
Illi, ut sua decora.
Dubitam Crucis fueris avellendus à brachiis,
Nisi Matris in brachia redditurus.
De sinu Patris in suum olim ista te traxerat,
Quidni eundem te traheret
De sinu Crucis?
Tam fortunatum naufragus ejectus ad littus,
Omnem penitus oblitus procellam es;
Adeo ut redivivus prostridie
Nescieris quæ passus es,
Nisi memoriam abeuntis in Emaus reficassent.
Repuerascere visus es
Matris iterum ulnis exceptus;
Fuit hæc infans mortis tuæ,
Quæ lactata Mariæ lacrymis
Immortalem usque adolevit ad vitam.
A mundissimis manibus
In Sindone mundā depositus,
Nemortuus quidem toletas lordes.
Sponsus sanguinum
Thalamum habiturus in tumulo
Undequeaque pretiosam mortem
Prestiosiorēm efficiēt delibutus unquentis.

Vita Christi, non
aliud, quam eluci-
datio libri vite.

Christi Corpus ē
Cruce depositum
proprius accessit ad
eius animam &
quasi eidem occur-
rit.

Sepulcri latebras
cur Christus appen-
ceret.

Necesse enim fuit
Nicodemo avellere
prius clavos à
Cruce.
Depositum enim
mater accepit in
uiinas suas.

Mirantibus, quod
nesciret que sibi
Hierosolymis acci-
dissent, respondit,
que & ac si non me-
minisset.

Nimirum matris,
& aliorum piorum
hominum.
Talis Nicodemus
misuram myrra,
& aloës quasi li-
bras centum.

Inter mortuos liber

Adhuc institis ligari te pateris;
Non admissurus ad Ostium lapidem,
Nisi tecum sepulta mors esset,

Quam ultra liberam nolles.

Seductor vocatus

Titulum hunc pro Epitaphio excipis,

Nulla tibi magis laude placens,

Quam quod ambulantes in tenebris
Seduxisses in viam lucis.

Sane Judaea Majorem nunc verbis tuis,

Quam suis oculis fidem habet,

Videt illa te mortuum,

Et adhuc tanquam jam tedi vivi fugam custodit

ELOGIUM LXXIX.

EPITAPHIUM SEPULTO.

Mortem quia vincere Christus potuit,
Declinare contempsit.

Sta Viator;

Tua hoc saxo clauditur Via.

Diem laboris sui Deus

Tibi Sabbatum fecit

Felleis lautitiis

Usque ad horam nonam meridiatus,

Præcipitato in noctem die,

Ne Sybaritam crederes,

Si somno se daret ante Solem,

Aversatus ubique mollitiem

Saxeo sopitus in strato recubuit.

Ex quo tamen Judæorum inaugurratus Rex est,

Dignitatis suæ tenax

Nulli jam sumptui patcit;

Atque ita præter Aloës, Myrrhaeque delicias,

More Regio,

Excubitorës admovet somno suo.

Talem urnam mortuus exigens

Qualem uterum nondum natus,

Vel in Sarcophago

Lazarus prodixit è
zumulo ligatus ma-
nus, & pedes, ita
enim morerat Iude-
dais sepelire.

Dicerunt Pilato
Iudei, sed auctor
s'le dixit adhuc vi-
vens, tertia die re-
surgam.

Iube nunc ergo cu-
stodiri Sepulchrum

Pingimus hoc Epi-
taphium inscri-
ptum lapidi, quod
ad voluntum est ad
ostium monumenti.
Christus enim vita
veritas, & vita.

In ea enim solum
mortuus in Cruce

Qui gloriabatur
decubuisse semper
ante solem, & post
eum surrexisse.
Post titulum Regni
affixum sibi in Cru-
ce more regio cepit
& excubias habere
& sumptus plane
regios facere.
Christi mors, som-
nus noui minus
quam Lazarus, de
quo dicebat, Anni-
cus noster dormit.